

Föreläsning i

Den astronomiska världsbildens utveckling 140220

Titel: Astronomi i det medeltida Europa

I samband med kristendomens växande i Europa kom de antika kunskaperna att falla i glömska. Många manuskript översattes dock till arabiska i och med islams expansion, och på 700-talet insåg man i Bagdad betydelsen av de gamla kunskaperna. De flesta stjärnorna har fortfarande namn av arabiskt ursprung.

Det skulle dröja länge i västvärlden innan någon gav sig på att förbättra Ptolemaios modell för hur universum fungerade. Den tidiga kristna kyrkan vände sig mot idéer som att jorden var rund, och mycket av den grekiska kunskapen föll i glömska i samband med Roms fall. De astronomiska arbeten som verkar ha utförts är kommentarer eller försök till tolkningar av gamla fragment.

Genom den arabiska invasionen av Europa kom så småningom de gamla kunskaperna tillbaka igen, och på 1400-talet blev det vanligare att lära sig grekiska. Ptolemaios teorier kunde åter förstås och ett framåtskridande startade på nytt.

Här är några av de frågor som föreläsningen behandlar:

- Vad gjorde Hipparchos?
- Hur förklarade Ptolemaios att Merkurius och Venus alltid var nära solen?
- Vad är en epicykel?
- Hur stor är deferentens radie i förhållande till epicykeln?
- Vad innehåller Almagest?
- Vilka astronomiska problem var intressanta för islam?
- Hur såg man på astronomi i Rom?
- Hur var kopplingen mellan astrologi och astronomi?
- Översattes några grekiska skrifter till latin?
- Hur kom astrologin in i universitetsvärlden?
- När kom de arabiska katalogerna att användas i Europa?
- Hur förenades de grekiska idéerna med den kristna kyrkan?